

Sygn. akt XII C 45/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2021 r

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : Sędzia Maria Taront

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2021 r

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. K.

przeciwko K. K. (1), M. G.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej K. K. (1) na rzecz powódki

kwotę 15.000 zł (piętnaście tysięcy złotych) tytułem

zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od

dnia 18 września 2017 roku do dnia zapłaty

2. zasądza od pozwanej M. G. na rzecz powódki

kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) tytułem

zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od

dnia 16 września 2017 roku do dnia zapłaty

3. zasądza od pozwanych K. K. (1) i M. G.

solidarnie na rzecz powódki kwotę 2302 zł (dwa tysiące trzy

złote) tytułem odszkodowania z odsetkami ustawowymi za

opóźnienie od

- pozwanej K. K. (1) od dnia 18 września 2017 roku

do dnia zapłaty

- pozwanej M. G. od dnia 16 września 2017 roku

do dnia zapłaty

4. w pozostałej części powództwo oddala

5. kosztami postępowania obciąża powódkę w $\frac{3}{4}$ części a
pozwane po $\frac{1}{8}$ części a ostateczne rozliczenie kosztów
pozostawia orzeczeniu referendarza sądowego

/-/ Maria Taront

Sygn.akt XII C 45/18

UZASADNIENIE

Powódka E. K. w pozwie z dnia 4 stycznia 2018 roku wniosła o zasądzenie na jej rzecz tytułem zadośćuczynienia od pozwanej K. K. (1) kwoty 60.000 zł, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 września 2017 roku , od pozwanej M. G. kwoty 40.000 zł , z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16 września 2017 roku a ponadto o zasądzenie od obu pozwanych solidarnie kwoty 2302 zł tytułem odszkodowania z odsetkami w datach wyżej określonych.

W uzasadnieniu powódka wskazała , iż pozwana K. K. (1) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w dniu 16 października 2016 roku wykonała u powódki zabieg mezoterapii igłowej. Zabieg ten odbył się w hurtowni kosmetycznej pozwanej M. G., która udostępniła preparat wstrzyknięty w twarz powódki. Po upływie kilku dni na twarzy powódki pojawiła się opuchlizna i podskórne zgrubienia. Powódka była zmuszona poddać się leczeniu specjalistycznemu a na skutek wadliwie dokonanego zabiegu doznała trwałego defektu kosmetycznego, Odpowiedzialność pozwanej K. K. (1) wynika z faktu wykonania zabiegu a drugiej z pozwanych z faktu dostarczenia preparatu i udostępniania lokalu.

Pozwane wniosły o oddalenie powództwa, podnosząc, iż roszczenie powódki jest pozbawione podstaw faktycznych i prawnych. Pozwane podniosły, iż zabieg był wykonany przez świadka K. J. (1), pod nadzorem pozwanej K. K. (1), został przeprowadzony prawidłowo i z zachowaniem wszelkich wymagań.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska

Sąd ustalił co następuje :

Pozwana K. K. (1) prowadzi działalność gospodarczą –aktualnie w zakresie sprzedaży detalicznej, wcześniej prowadziła gabinet kosmetyczny, pozwana M. G. prowadzi działalność – sprzedaż hurtową perfum i kosmetyków.

vide: wydruki (...) k. 15-17 , zeznania pozwanej K. K. (1) k, 275

Na początku października 2016 r znajoma powódki świadek K. J. (1) zaproponowała jej , by w ramach szkolenia, które odbędzie się pod nadzorem pozwanej K. K. (1) wykonała u powódki zabieg tzw, mezoterapii igłowej . Preparat do zabiegu miała udostępnić pozwana M. G. a zabieg miał odbyć się w hurtowni kosmetycznej przez nią prowadzonej.

vide: zeznania świadka K. J. (1) k.244, zeznania powódki k. 273

W dniu 18 października 2016 r powódka, świadek J. oraz pozwane spotkały się w hurtowni pozwanej G. przy ulicy (...) w P.. Zabieg mezoterapii polegał na wstrzykiwaniu w skórę twarzy powódki substancji aktywnych. Preparat do zabiegu został dostarczony przez pozwaną K. K. (1). Zabieg miał miejsce w salonie pozwanej M. G., wykonywany był w dużej mierze przez pozwaną K. K. (1), która pokazywała K. J. (1) technikę aplikacji preparatu, częściowo zaś przez K. J. (1) . Pozwana K. K. (1) wykonywała wstrzyknięcia w okolicach oczu i małżowiny usznej. . W czasie zabiegu obie wykonujące go osoby miały fartuchy i miały rękawiczki jednorazowe, powódka miała czepek i śliniak. Powódka w trakcie zabiegu skarżyła się na uczucie szczypania ale pozwane zapewniły ją, że jest to przejściowe. Po zakończeniu zabiegu twarz powódki była czerwona i obolała ale pozwane poinformowały ją, że jest to normalna reakcja . K. J. (1)

za udział w zabiegu zapłaciła pozwanej K. K. (1) kwotę 1000 zł . Kwotę tą pozwana zwróciła w/w po tym gdy okazało się, że u powódki wystąpiły komplikacje .

vide : zeznania świadka K. J. (1) k. 244, zeznania stron

k. 273-277

Po kilku dniach u powódki wystąpiła opuchlizna twarzy i podskórne zgrubienia w miejscach nakłuć . Po poinformowaniu pozwanych o tym fakcie, pozwana M. G. zaproponowała powódce zabieg falami radiowymi. Taki zabieg wykonany został przez M. G. w (...), aparatem przez niego udostępnionym.

vide; zeznania świadka G. H. k. 243 v, zeznania świadka K.

J. k, 244 , zeznania stron k. 273 i nast.

Z uwagi na fakt, że okolice oczu powódki były nadal bolesne , pozwana M. G. zaproponowała, by powódka udała się z pozwanymi do znajomej farmaceutki. Powódka i pozwane udały się do apteki przy ulicy (...), do farmaceutki A. Ś., która zaproponowała powódce niezwłoczną wizytę lekarską.

vide: zeznania świadka K. J. (1) k, 244 , zeznania stron k. 273 i nast.

Powódka udała się do lekarza rodzinnego, który zaproponował leczenie sterydami a w czasie drugiej wizyty zaaplikował zastrzyk. Pozwane były na bieżąco informowane o stanie twarzy powódki i doradzały jej kolejne zabiegi m.inn falami radiowymi .

vide: zaświadczenie lekarza rodzinnego k. 20, kserokopia historii choroby

z poradni lekarza rodzinnego k. 240, zeznania powódki k. 273,

zeznania świadka K. J. (1) k. 244

W dniu 8 listopada 2016 roku powódka spotkała się z pozwanymi w domu K. J. (2) . Pozwana K. K. (1) wbiła w jedną z grudek na twarzy powódki igłę jednorazową i stwierdziła, iż z grudki nie wycieka żadna substancja. Pozwana stwierdziła, że to dobry znak.

vide : zeznania świadka K. J. (1) k, 244 , zeznania stron k. 273

i nast.

Ponieważ stan twarzy powódki nie ulegał poprawie udała się ona najpierw do specjalisty dermatologa K. S. a następnie za jej radą w dniu 10 listopada 2016 roku do lekarza medycyny estetycznej , chirurga W. J. . Lekarz stwierdził, iż zabieg mezoterapii igłowej został wykonany nieprawidłowo i w pierwszej kolejności starał się dowiedzieć jaki był skład preparatu , jaki zaaplikowano powódce . Ponieważ nie знаła ona tego składu, wysłała smsem pytanie do pozwanej K. K. (1) w tej kwestii i uzyskała odpowiedź, że był to preparat o nazwie

„M..A..M. „ i zawiera krzem, witaminę C, glutation, kwas hialuronowy, rutynę, ekstrakt z nostrzyka, aminokwasy, glicynę, kwas I glutaminowy.

vide : kserokopia historii choroby w poradni dermatologicznej k.38-40,

korespondencją smsowa k. 41-42, zeznania świadka W.

J. k. 243 v , dokumentacja zdjęciowa k.20, 55

Dr J. zlecił powódce wykonanie badania w Zakładzie Medycyny Sądowej. W wykonanym w dniu 25 listopada 2016 roku badaniu stwierdzono u powódki w miejscach aplikowania preparatu widoczne, liczne zmiany skórne w postaci powódki leczenie kortykosteroidami, wykonując kilkakrotnie zabieg podania leku o nazwie D. w guzowate zmiany zapalne. Na skutek leczenia uzyskano poprawę, w miejscu obecności guzków powstały trwałe zmiany atroficzne skóry, ponadto wystąpiła u powódki wiotkość powiek dolnych, powodująca zły efekt estetyczny. Celem poprawy stanu skóry powiek wykonano zabieg laserowy, na skutek którego uzyskano poprawę. W dniu 11 października 2017 roku dr J. stwierdził przetrwałe twarde zmiany pozapalne w obrębie podczołowych poduszek tłuszczowych w rzucie powiek dolnych oraz uszkodzenie, prawdopodobnie przepuklinę przegrody oczodołowej. Ponownie podano pacjentce preparat D.. Leczenie powódki u specjalisty medycyny estetycznej trwało rok, zabiegi były bolesne. Koszt wizyt u specjalisty wyniósł 2000 zł, dodatkowo poniosła ona także koszty zakupu leków w kwocie 133,34 zł a także koszt badania w Zakładzie Medycyny Sądowej w wysokości 167,90 zł. Obecnie stan twarzy powódki uległ poprawie ale skutki zabiegu są widoczne.

vide: opinia specjalisty i zaświadczenie o przebiegu leczenia k. 45-48,

zeznania świadka W. J. k. 243 v,

sprawozdanie Zakładu Medycyny Sądowej k. 43, zeznania

powódki 273, kserokopie paragonów k. 56, 57, kserokopia

paragonu (...) k 44

Powódka w pismach z dnia wezwała pozwane do zapłaty kwot 60.000 zł od pozwanej K., 40.000 zł od pozwanej G. 40.000 zł oraz odszkodowania w kwocie 2.302 zł. Pozwane odmówiły spełnienia świadczenia.

vide: wezwania do zapłaty k.63.64, pisma pełnomocnika pozwanych

k. 177,179

Z uwagi na fakt, iż rozstrzygnięcie wymagało wiedzy specjalnej Sąd powołał biegłego ad hoc z dziedziny medycyny estetycznej w osobie dr nauk medycznych S. K.. W opinii z dnia 7 czerwca 2020 roku biegły stwierdził przede wszystkim, iż zabieg mezoterapii igłowej jest zabiegiem wykonywanym powszechnie i polega na iniekcji różnego rodzaju preparatów śródskórnym lub podskórnym. Zabieg ten wykonują także osoby nie będące lekarzami – co zdaniem biegłego stanowi lukę prawną. Zabieg ten jednak winien być wykonywany w odpowiednich warunkach lokalowych, określonych w przytoczonych przez biegłego. Biegły stwierdził iż z dużym prawdopodobieństwem zabieg został wykonany nieodpowiednim preparatem, bowiem występujący w aktach sprawy preparat o nazwie M. jest kosmetykiem, którego nie należy wstrzykiwać, stanowić to bowiem może zagrożenie dla zdrowia lub nawet życia. Biegły stwierdził, iż właśnie niewłaściwy preparat był odpowiedzialny w dużym stopniu za wystąpienie niepożądanych działań u powódki W opinii stwierdzono także, iż w sytuacji powikłań konieczna była szybka wizyta lekarska, nie było wskazane stosowanie antybiotyków a zabieg falami radiowymi na aktywny stan zapalny był przeciwwskazany i mógł go nasilić zamiast zmniejszyć.

Biegły po zbadaniu powódki w dniu 28 maja 2020 roku stwierdził na twarzy powódki guzki będące najprawdopodobniej niewielkimi ziarninami tworzącym się wokół ciała obcego. Guzki te są powikłaniem wykonanego zabiegu mezoterapii igłowej związanym z reakcją organizmu na ciało obce. Dodatkowo biegły stwierdził kilka miejsc z zanikiem skóry właściwej związanych z leczeniem powstałych po zabiegu grudek a także występowanie przepukliny powieki dolnej, która może być konsekwencją uszkodzenia struktur powięziowych w toku zabiegu.

Biegły uznał, iż powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 % a stan w jakim znajdowała się przez kilka miesięcy wiązał się z zaburzeniem normalnego funkcjonowania. Jednocześnie uznał iż dalsze powikłania związane z zabiegiem są mało prawdopodobne.

vide : opinia biegłego S. K. k. 323 – 325 ,

Biegły podtrzymał swoje stanowisko w opiniach uzupełniających z dnia 20 czerwca 2020 roku i 18 października 2020 roku (k.339- 341. k 357)

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków K. J. (1) , G. H., W. J., częściowo zeznań stron, złożonych do sprawy dokumentów a także opinii biegłego S. K.. Zeznania świadka K. J. (1) Sąd uznał za wiarygodne, opisała ona w sposób spójny przebieg zabiegu wykonanego u powódki a także podejmowanych po nim działań powódki i pozwanych . Zeznania te korespondują z zeznaniami stron w przeważającej części a także z przedłożonym do akt wydrukami korespondencji mailowej i smsowej.

Zeznania świadka G. H. nie były istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem potwierdził on jedynie fakt wypożyczenia pozwanej M. G. aparatu do wykonywania zabiegów falami radiowymi.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka W. J. co do przebiegu leczenia powódki. Zeznania te potwierdzają bezsporny fakt wystąpienia u powódki powikłań po zabiegu i konieczności długotrwałego leczenia. Zeznania te są spójne z przedłożoną do akt dokumentacją lekarską, zdjęciową a także opinią biegłego.

Złożone do akt dokumenty opisane wyżej nie były przez strony kwestionowane i nie budziły wątpliwości sądu. Zeznania powódki Sąd uznał za wiarygodne w przeważającej części . Zostały one potwierdzone przez zeznania w/w świadków, opinię biegłego oraz przedłożone dokumenty. Okoliczność, iż u powódki dokonano zabiegu mezoterapii igłowej, po którym nastąpiły powikłania jest w sprawie zresztą bezsporną. Sąd nie uznał jednak za wiarygodne zeznań powódki, iż preparat do zabiegu został dostarczony przez pozwaną M. G., bowiem pozwana K. K. (1) podała, iż pochodził on z jej zapasów a powódka nie wykazała, iż jest inaczej.

Oceniając zeznania pozwanych Sąd uznał iż w przeważającej części są one wiarygodne, dotyczą bowiem okoliczności bezspornych, jak sam fakt przeprowadzenia zabiegu , podjętych po nim przez strony działań oraz wystąpienia powikłań. Za niewiarygodne należy jednak uznać zeznania pozwanej K. K. (1) co do nazwy preparatu podanego powódce. B. jest bowiem, iż pozwana na żądanie powódki przesłała jej smsem nazwę preparatu i jego skład w momencie, gdy powódka udała się do dr J.. Należy przyjąć iż podana nazwa

„M..A..M. jest faktycznie nazwą prawidłową . Pozwana nie wyjaśniła w sposób przekonywujący jakiego powodu podała nieprawidłową nazwę a jej twierdzenia są tym bardziej niewiarygodne, że pozwana przekazała w smsie także pełen skład preparatu. Twierdzenia iż powódce podano preparat o nazwie M. (...) należy uznać za poczynione tylko na użytek postępowania . Ponadto Sąd nie dał wiarę zeznaniom pozwanej M. G., iż powódka podpisała zgodę na zabieg . Powódka tej okoliczności nie potwierdziła, podała tylko, że wypełniła ankietę na temat stanu zdrowia a dokument taki nie został złożony do akt sprawy. Taki dokument jako dowód braku bezprawności wykonywanego zabiegu winien znajdować się zdaniem Sądu w posiadaniu pozwanej K. K. (1) i to na niej spoczywał obowiązek wykazania, iż powódka wyraziła zgodę na zabieg . Za niewiarygodne należy też uznać twierdzenia pozwanych, że zgoda została przekazana świadkowi J. – takie działanie byłoby nieracjonalne.

Opinię biegłego Sąd uznał za przydatną do rozstrzygnięcia sprawy. Biegły należycie i w sposób przekonywujący uzasadnił swoje stanowisko, opinia jest wyczerpująca i rzetelna. Biegły ustosunkował się do zarzutów stron, które to zarzuty nie zdołały podważyć wniosków opinii. Należy wskazać, iż biegły jest specjalistą w dziedzinie medycyny estetycznej, pracownikiem naukowym (...) w P. w zakresie kosmetyologii, Kierownikiem Pracowni Kosmetyologii Praktycznej a także wykładowcą w szkole prywatnej zdrowia urody i edukacji . Jego kwalifikacje nie budzą, zdaniem Sądu wątpliwości .

Sąd zważył co następuję

Powództwo należy uznać za uzasadnione co do zasady aczkolwiek nie w pełni co do wysokości żądania. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na ustalenie, iż powódka doznała na skutek zawinionych działań pozwanych

szkody w postaci rozstroju zdrowia . Za bezsporne Sąd uznał ,iż na skutek wadliwie przeprowadzonego zabiegu mezoterapii igłowej wystąpiły u powódki powikłania w postaci wystąpienie stanu zapalnego a w konsekwencji szpecących guzków na twarzy . Stan powódki wymagał długotrwałego bolesnego leczenia a oszpecenie twarzy wiązało się z dużym dyskomfortem psychicznym, utrudniało przez dłuższy czas normalne funkcjonowanie . Zabieg mezoterapii igłowej został przeprowadzony przez pozwaną K. K. (1) w ramach odpłatnego szkolenia dla osoby trzeciej (K. J. (1)) w nieodpowiednim pomieszczeniu udostępnionym przez pozwaną M. G. i przy użyciu preparatu nie przeznaczonego do tego rodzaju zabiegów.

Należy w tym miejscu zauważyć, iż tak jak wskazał w swojej opinii biegły K. w aktualnym stanie prawnym nie została uregulowana kwestia zabiegów, które może wykonywać kosmetolog czy też kosmetyczka. Jednakże jest bezsporne i wynika to z opinii biegłego, iż zabieg mezoterapii igłowej jest zabiegiem inwazyjnym, związanym z ingerencją w tkankę skóry i winien być wykonany przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje uzyskane w ramach szkoleń z zakresu ich wykonywania. Pozwana K. K. (1) nie wykazała by ukończyła kurs w dziedzinie mezoterapii igłowej, (przedłożone, przez nią liczne zaświadczenia o ukończeniu kursów i szkoleń k. 146-145 nie dotyczą tej specjalności) która jest jednym z rodzajów szeroko pojętych zabiegów mezoterapii. Zabieg winien być przeprowadzony z należytą starannością i po uzyskaniu uświadomionej zgody na zabieg od klienta,. Pozwana nie wykazała, by uzyskała taką zgodę, nie udowodniła też okoliczności, że powódka otrzymała pełną informację o zabiegu i możliwych powikłaniach. Co istotne, powódka nie została poinformowana o nazwie preparatu, który został jej zaaplikowany – o czym świadczy fakt, iż przed podjęciem leczenia u dr W. J. była zmuszona zwrócić się do pozwanej K. K. (1) o podanie nazwy i składu preparatu. Jak już była o tym mowa, Sąd uznał za wykazane, iż powódce wstrzyknięto niewłaściwy preparat, co prawdopodobnie spowodowało powikłania po zabiegu. Należy w tym miejscu podkreślić, iż pozwana w dacie wykonania zabiegów nie miała zarejestrowanej działalności gospodarczej w zakresie usług kosmetycznych ani też prowadzenia szkoleń w tym zakresie. Bez znaczenia jest zdaniem Sądu także okoliczność, iż część nakłuc było wykonywanych przez świadka J. – skoro działania świadka były podejmowane w ramach odpłatnego szkolenia pod nadzorem pozwanej.

Zabieg został przeprowadzony w nieodpowiednich warunkach lokalowych – w pomieszczeniu udostępnionym na ten cel przez pozwaną M. G. , który co nie budzi wątpliwości nie był gabinetem kosmetycznych a jedynie wydzieloną częścią pomieszczenia mieszkalnego, w którym pozwana M. G. prowadziła także hurtownię kosmetyczną. Jeśli nawet przyjąć, iż zabieg mezoterapii igłowej nie jest zabiegiem leczniczym – co jest wynikiem braku odpowiednich regulacji – i tym samym nie musi być wykonywany w warunkach wynikających z Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia i urzędzenia podmiotu wykonującego działalność leczniczą – to należy podkreślić iż warunki jakim winny odpowiadać gabinety kosmetyczne zostały także uregulowane w przepisach Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 lutego 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań sanitarnych, jakim powinny odpowiadać zakłady fryzjerskie, kosmetyczne, tatuażu i odnowy biologicznej. Nie ulega wątpliwości, iż pomieszczenie pozwanej M. G. tych warunków nie spełnia a pozwana nie prowadziła zarejestrowanej działalności w zakresie usług kosmetycznych. Pozwana udostępniając swój lokal do wykonania tego typu zabiegu – wiążącego się z ryzykiem zakażenia i powikłań- przyczyniła się do powstania szkody u powódki.

Ponadto pozwana M. G. podjęła już po zabiegu niewłaściwe działania polegające na wykonaniu na twarzy powódki zabiegu falami radiowymi, który jak stwierdził biegły K. był przeciwwskazany w sytuacji stanu zapalnego i mógł się jedynie przyczynić to dalszych powikłań zdrowotnych.

W tej sytuacji Sąd uznał, iż pozwane swoimi działaniami wyrządziły powódce szkodę, za którą na mocy art. .415 kc ponoszą odpowiedzialność

Przechodząc do oceny wysokości żądania, na wstępie wypada zaznaczyć, że jego analiza odbywać się musi z punktu widzenia treści przepisów art. 444 § 1 k.c. i art. 445 § 1 k.c. Należy wskazać, iż zgodnie z treścią art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia

naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia. Stosownie zaś do treści art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Art. 445 § 1 k.c. nie wskazuje żadnych kryteriów, jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego, pozostawiając to do oceny Sądu. Jednakże doktryna jak i judykatura wypracowały w tym względzie szeroko akceptowane stanowisko wskazując, iż wielkość zadośćuczynienia zależy od oceny całokształtu okoliczności, a zwłaszcza od stopnia i czasu trwania cierpień fizycznych i psychicznych (pobyt w szpitalu, bolesność zabiegów, dokonywane operacje, leczenie sanatoryjne), trwałości skutków czynu niedozwolonego (kalectwo, oszpeccenie, bezradność życiową, poczucie nieprzydatności), prognozy na przyszłość /polepszenie lub pogorszenie stanu zdrowia), wieku poszkodowanego (zwykle większą krzywdą jest kalectwo dla osoby młodszej), niemożności wykonywania ulubionego zawodu, uprawiania sportów, pracy twórczej utratę kontaktów towarzyskich itp.

Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie cierpień fizycznych i psychicznych. Ma za zadanie niejako zrekompensować doznaną krzywdę. Odpowiednia suma pieniężna przyznana tytułem zadośćuczynienia powinna być utrzymana w rozsądnych granicach i być dostosowana do aktualnych stosunków majątkowych w społeczeństwie, ale stanowić jednocześnie ekonomicznie odczuwalną wartość. Zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny ale jednocześnie powinno spełniać funkcję represyjną wobec osoby odpowiedzialnej za szkodę. Zadośćuczynienie nie może być jednak źródłem wzbogacenia.

W ocenie Sądu powódka nie wykazała, że ból oraz cierpienia fizyczne i psychiczne, jakich doznała wskutek zdarzenia uzasadniają zasądzenie kwoty w żądanej przez nią wysokości. W tym miejscu przypomnieć należy, że powódka domagała się od pozwanej ad) 1 kwoty 60.000 zł od drugiej z pozwanych kwoty 40.000 zł.

Nie ulega wątpliwości, że w wyniku zabiegu przeprowadzonego przez pozwaną K. K. (1) w sposób nieprawidłowy, z użyciem niewłaściwego preparatu, w nieodpowiednim lokalu udostępnionym przez pozwaną M. G. doznała szkody. Powódka musiała przejść przez długotrwałe leczenie, doznała cierpień fizycznych i psychicznych. W tym miejscu wskazać należy, iż obecnie skutki zabiegu uległy znacznemu zmniejszeniu, niemniej przez długi okres czasu powódka musiała się borykać z jego negatywnymi konsekwencjami.

Zaznaczyć należy jednak, iż choć skutki zabiegu widoczne były przez długi okres czasu, niemniej powódka doznała żadnego stosunkowo niewielkiego uszczerbku na zdrowiu – określonego przez biegłego na 5 %. Obecnie efekty zabiegu są niewidoczne, zauważalne jedynie podczas badania palpacyjnego a dalsze powikłania są mało prawdopodobne.

W ocenie Sądu mając na uwadze powyższe okoliczności zasadnym jest zasądzenie na jej rzecz tytułem zadośćuczynienia kwoty w wysokości 15.000,00 zł od pozwanej K. K. (1) a od pozwanej M. G. kwoty 10.000 zł – biorąc pod uwagę mniejsze przyczynienie się pozwanej do powstania szkody - o o czym orzeczono w okt 1 i 2 wyroku. Dalej idące żądania powódki jako wygórowane Sąd oddalił w pkt 4 wyroku.

Powódka w niniejszej sprawie domagała się poza zadośćuczynieniem, kwoty 2302 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia – 2000 zł z tytułu leczenia u dr J., koszt leków w kwocie 133.34. koszt badania w (...) w kwocie 167.90 zł.

Niewątpliwie zgodnie z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty Jednak - zgodnie z art. 6 k.c. to powód powinien wykazać wysokość poniesionych kosztów. Podkreślić należy, iż powódka sprostала spoczywającemu niej obowiązkowi – przedkładając stosowne dowody poniesienia wydatków – które nie były przez strony kwestionowane

Zasadnym było więc zasądzenie na jej rzecz w/w kwoty solidarnie od pozwanych - o czym orzeczono w pkt 3 wyroku.

O odsetkach orzeczono na mocy art. tj zasądzono je zgodnie z żądaniem pozwu od dnia następnego po upływie terminu do spełnienia świadczenia – mając na uwadze treść art. 481 kc oraz ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego .

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. w myśl zasady stosunkowego rozdzielenia kosztów.

Powódka wygrała sprawę w ok $\frac{1}{4}$ zaś przegrała w ok. $\frac{3}{4}$ i w takich proporcjach strony zostały obciążone kosztami a ostateczne rozliczenie kosztów pozostawiono referendarzowi sądowemu (art. 108 par. 1 kpc)

/-/ Maria Taront